

gribende Forandringer, end det nu har fore-
saaet. Jeg skal, som sagt, stemme imod Æn-
dringsforslaget.

Ordføreren: Jeg troer ikke, det kan være
tvivlsomt, hvorledes Loven skal forstaaes, der-
for den af os foreslaaede Ændring gaaer igjen-
nem. Der er jo ganske vist Tale om „Enhver“,
men der er ogsaa ikke alene Tale om „at skyde“
men ogsaa om „paa anden Maade dræbe“.
Deraf følger altsaa, at Enhver kan enten skyde,
forfaavidt han dertil er berettiget ved Anord-
ningerne, eller paa anden Maade dræbe, for-
faavidt han ligeledes dertil er berettiget efter
Anordningerne. Andet følger ikke deraf, og
saaledes maatte det forstaaes.

Teszen: Hvor sjelden jeg tager Ordet,
kan jeg ikke undlade at gøre det ved nærvæ-
rende Leilighed. Af mig vilde det være en
Forsømmelse ikke at forsøge at give det ærede
Udvalgs Ændringsforslag den Støtte, det efter
min Overbeviisning fortjener. Derved har jeg
i det Væsentlige at slutte mig til det af den
ærede Ordfører Forestillede, deriblandt hvad
han anførte om Skadeligheden af at bidrage
til hyerligere Formindskelse af Rævenes Antal,
henseet til den Nytte, de gøre ved at fange
Mus, hvorved jeg, ligesom han, maa særligt
udhæve den Skade, disse anrette i Skovene,
og som ganske vist er noget saaledes, at der ikke
hør gribes Leilighed til at tage Bestemmelser,
der ville forøge dette Onde. Imod det af den
ærede Landstingsmand for 5te Krebs (Drejer)
Forebragne skal jeg bemærke, ligesom den ærede
Ordfører, at det er ganske klart, at Ændrings-
forslaget gjør sit Diemed Fyldest. Naar kun
„Brandanordningerne“, i det fra Folkethinget
tilbagekomne Lovforslag, forandres til: „An-
ordningerne“, er dermed givet, at ikke Noget,
som hidtil ikke har havt Ret til at skyde Ræve
i sin Gaard eller Have, vilde faae en saadan.
Man vil kun behøve at hensee til § 14 af Lo-
ven af 25de Marts 1851, hvorefter det er En-
hver tilladt at fange Ræve i sin Gaard eller
Have, men ikke at skyde dem. Dette Sidste
vil forblive i Kraft, naar Ordet: „Anordnin-
ger“ indsættes, men vil være ophævet, naar
der ikke herefter skulde gives anden Indskræn-

ning, i at skyde end alene den, at Brandanord-
ningerne ikke maatte overtrædes. Den nævnte
ærede Landstingsmand har oplyst os om, at
han er forekommet Tilfælde, i hvilke Rævene
have taget saaledes Overhaand, at der maatte
træffes overordentlige Forholdsregler for at ud-
rydde dem. Disse samme Forholdsregler ville
i saadanne Tilfælde kunne fremdeles træffes,
om endog „Brandanordningerne“ omblyttes her
med „Anordningerne“; men saavidt min Erfar-
ing rækker, have saavel Skovopseffere som Nger-
dyrkere fornummet Hensigtsmæssigheden af, at
Rævene nu frebedes. Deres Antal er aftaget,
og derved Føleligheden af den Skade, de an-
rette i Hønsogaardene, men derimod Musenes
Mængde tiltagen. Jeg troer, at i Landet, i det
Hele taget, beklage de Fleste, at vi have for-
saa Ræve tilbage. Jeg tør maaffee herved an-
føre, at Folk, som have villet søge at tydelig-
gjøre sig, hvor Meget og hvor Lidet det har at
betyde med Rævenes Gavnlighed som Mus-
fængere, ere ved slittig og fortsat Sagttagelse
komne til at kunne med god Grund antage, at
ingen Ræv lever Næret om uden at ødelægge
1000 Mus. Med hver enkelt kommer det
saaledes an paa Noget, der ikke kan kaldes
ganske Ubetydeligt; og uden deres Hjælp vilde
Musene tage Overhaand paa endnu mere føle-
lig Maade end hidtil. Men tillige maa jeg,
atter i Overeensstemmelse med den ærede Ord-
fører, udhæve den flaaende Inconsequents, at
ville, naar man arbejder paa at tilveiebringe
en Lov, der i alt sit Væsen gaaer ud paa at
flaaane de Dyr, der gøre Gavn ved at forfølge
deels Insecter, deels Mus, i samme Aand-
bræt ophæve en Bestemmelse i den nu gjæl-
dende Lovgivning, der gaaer ud paa det Selv-
samme. Ogsaa til Oplysning herom tjener at
see hen til den ovennævnte § 14. Dens Slut-
ning lyder saaledes: „Ogsaa skal det være ufor-
meent at opstille Fælder i sin Gaard eller i
sine Huse for at fange Ræve“. Men foran
denne Slutning tillader den nu herefter at an-
vende Skydevaaben mod alle de Rovdyr,
som ere nævnte i § 12 af Forordningen af 20de
Mai 1840, samt endnu nogle flere. Hvorledes
vil man kunne forklare sig denne i Næret 1851
iagttagne Forskjel mellem Rævene alene paa den
ene Side og alle de øvrige Rovdyr paa den